

ACTIVITATS DEL CENTRE

Secció Excursionista

"El Cant dels adéus" a Prada del Conflent

La Catalunya excursionista s'havia donat cita a la vila catalana de Prada del Conflent. Des del dia 12 d'octubre, dissabte, a la tarda, fins a tot el matí de diumenge, dia 13, Prada acollia els excursionistes catalans d'arreu de Catalunya els quals, junt amb les delegacions d'entitats culturals catalanes d'Europa i d'Amèrica, anaven a celebrar el centenari de la naixença de Pompeu Fabra.

Si hom mirava les matrícules dels automòbils no hi trobava a manca els de les províncies de Tarragona, Lleida, Girona i Barcelona. Pels quatre punts cardinals de Prada ens topàvem amb gent que ens preguntava d'on veníem. Retrobar antics companys no era cosa rara. Les abraçades per a quan tornin els amics i parents formaven part de la conversa habitual.

Hom admirava la gran quantitat de joves que pel mitjans més impensats aflueix a la vila del Conflent per assistir al gran homenatge de tots els excursionistes catalans a l'home que fou un dels més fidels a la llengua i a la terra.

Els excursionistes de Reus, representant el Centre de Lectura, no podien manca en aquest acte d'homenatge al mestre de les lletres catalanes, i van participar a tots els actes commemoratius.

Pertot arreu de Prada se sentia el mateix llenguatge, diferenciat només per l'accent: català rossellonès el dels uns, català de casa nostra el dels altres. Prada feia una realitat dels mots del batlle de Perpinyà, senyor Mercadé, en dir, en una ocasió, que allí no hi havia refugiats, sinó que només hi havia germans catalans.

Catalans del peu del Canigó i catalans del peu de Montserrat coincideixen de bona hora davant la Casa de la Vila, on el batlle de Prada rep la delegació de les entitats organitzadores i tots els catalans, que omplen de gom a gom la sala del consell municipal. Les paraules de l'alcalde sonen amigues i encoratjadores, plenes d'esperança en el futur de Catalunya.

Seguidament, en caravana, la multitud es dirigeix al cementiri de Prada, on reposa Mestre Pompeu Fabra. Però abans desfila per davant la casa on visqué i morí com un exiliat més.

El coquetó cementiri acull tots els catalans que amb respecte i emoció desfilen per davant la tomba del que un dia sortí lliure del país que tant estimava. Després dels parlaments, fets amb un to mesurat però ferm i ple de confiança, hom canta «El Cant dels adéus», enllaçades les mans, tot estrenyent-les bé amb les dels companys. Qui plorós, qui seriós, però tothom amb la promesa interior de fer tots els possibles perquè Pompeu Fabra pugui reposar un dia entre nosaltres.

*«Es l'hora dels adéus i ens hem de dir adéu-
[siau, germans!
deu-nos les mans: senyal d'amor, senyal de pau»*

Fou després, a Sant Miquel de Cuixà on, oficiant la missa, el pare Miquel de Palma donava tot el seu contingut a un acte que, a més d'emotiu, era la promesa per al demà: «Perquè els homes no hagin d'abandonar llur país, ni per cercar la llibertat ni per guanyar-se el pa».

Pompeu Fabra tenia, després de mort, la força d'atracció suficient perquè tots els catalans, creients i no creients, units per les anelles dels «Adéus», els interpretessin tots positivament:

«El nostre comiat diu a reveure...»

*«La llei que ens agermana ens fa més forts
i ens fa més grans».*

* * *

Excursions realitzades.

Del 4 al 10 d'agost: Refugi d'estany Gento, estanys Tort, Neriolo, Cubesso, Castieso, refugi d'estany Gento; refugi, estanys Colomina i de Mar, colls de Peguera i de Monastero, estanys Frescau i Alt Frescau, refugi. Vaqueira, tuc de la Llança (2.656 m.); Tredós, Salardú, vall d'Aiguamotx, banys de Tredós, Aigües Tortes, estany de la Llosa, circ de Colomés. Hospital de Viella, vall de Besiverri, llacs de Besiverri i retorn a l'Hospital. Per Josep M.ª Pedrol, Francesc Aragonès i Maximi Solé.

Del 12 al 13 d'octubre: Valls d'Ordesa i Cotatuero, cascades i grades de Soaso. Vall de Tena, Sallent de Gállego, el Formigal, plans de l'Anayet, Portalet i retorn, per Jaume Gispert, Maximi Solé i esposes.